

Astăzi, Duminică, 8 Februarie, 2026
Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat; Sf. Proroc
Zaharia – Duminica a 34-a după Rusalii
(a Întoarcerii Fiului risipitor)

1 Corinteni 6

¹² Toate-mi sunt îngăduite, dar nu toate-mi sunt de folos. Toate-mi sunt îngăduite, dar eu nu voi fi stăpânit de ceva.

¹³ Bucatele sunt pentru pântece și pântecele pentru bucate, dar Dumnezeu le va nimici – și pe acesta ca și pe acelea. Trupul însă nu este pentru desfrânare, ci pentru Domnul, și Domnul este pentru trup.

¹⁴ Iar Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe Domnul, ne va învia și pe noi prin puterea Sa.

¹⁵ Nu știți oare că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos? Voi lua deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădularele unei desfrânate? Să nu fie!

¹⁶ Sau nu știți că cel ce se alipește de desfrânată este un trup cu ea? **Că vor fi – zice Scriptura – cei doi un trup.**

¹⁷ Iar cel ce se lipește de Domnul este un duh cu El.

¹⁸ Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va face omul este în afară de trup; dar cel ce se desfrânează, păcătuiește în trupul său.

¹⁹ Sau nu știți că trupul vostru este templu¹ al Duhului Sfânt, Cel ce este întru voi, Cel pe care de la Dumnezeu Îl aveți?; și că voi nu sunteți ai voștri?

²⁰ căci cu preț ați fost cumpărați²! Slăviți-L dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu!

Luca 15

¹¹ Și a zis: „Un om avea doi fii.

¹² Și cel mai tânăr din ei i-a zis tatălui său: Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine. Și el le-a împărțit averea.

¹³ Și nu după multe zile, adunând toate³, fiul cel mai tânăr s'a dus

¹ Sanctuarul (vezi nota de la 3, 16).

² = Cu prețul sângelui lui Hristos.

³ Transformându-și averea în bani lichizi, operație pentru care i-au trebuit

într'o țară'ndepărtată și acolo și-a risipit averea trăind în desfrânări.

¹⁴ Și după ce a cheltuit totul, s'a făcut foamete mare în țara aceea și el a început să ducă lipsă.

¹⁵ Și ducându-se, s'a alipit de unul din locuitorii acelei țări, iar acesta l-a trimis la țarinile sale să pască porcii.

¹⁶ Și dorea să-și sature pânțelele din roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu-i dădea.

¹⁷ Dar venindu-și în sine, a zis: Câți argați ai tatălui meu sunt îndestulați de pâine, iar eu pier aici de foame!

¹⁸ Sculându-mă, mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, greșit-am Cerului⁴ și față de tine;

¹⁹ nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău. Fă-mă ca pe unul din argații tăi.

²⁰ Și sculându-se, a venit la tatăl său. Și încă departe fiind el, tatăl său l-a văzut și i s'a făcut milă și, alergând, i-a căzut pe grumaz și l-a sărutat.

²¹ Și i-a zis fiul: Tată, greșit-am Cerului și față de tine și nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău.

²² Și a zis tatăl către slugile sale: Aduceți-i degrabă haina cea mai scumpă și-l îmbrăcați, și inel puneți-i pe mână, și încălțăminte în picioare;

²³ și aduceți vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l și, mâncând, să ne veselim;

²⁴ căci acest fiu al meu era mort și a înviat, pierdut era și s'a aflat. Și au început să se veselească.

²⁵ Iar fiul lui cel mai mare era la țarină. Și când a venit și s'a apropiat de casă, a auzit cântece și jocuri.

²⁶ Și chemând-o pe una din slugi, a întrebat: Ce sunt acestea?

²⁷ Iar ea i-a spus: Fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a primit sănătos.

²⁸ Și el s'a mâniat și nu voia să intre; dar tatăl său, ieșind, îl ruga.

²⁹ Iar el, răspunzând, i-a zis tatălui său: Iată, de atâția ani îți slujesc și niciodată nu ți-am călcat porunca. Și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei;

³⁰ dar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, pentru el ai înjunghiat vițelul cel îngrășat...

³¹ Iar el i-a zis: Fiule, tu'ntotdeauna

doar câteva zile.

⁴ Împotriva lui Dumnezeu.

na ești cu mine și toate ale mele ale tale sunt.

³² Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm, căci fratele tău acesta mort era și a înviat, pierdut era și s'a aflat"⁵.⁶

Tâlcuire

Despre ce nu ne vorbește Dumini-
ca fiului risipitor!
Vorbește și despre
tihna și îndestu-
larea din casa Ta-
tălui Ceresc, și des-
pre smintita noastră
avântare de sub ocrotirea părin-
tească spre o libertate neînfrânată,
și despre îmbelșugarea moștenirii
ce ne-a fost dată în ciuda nesupu-
nerii noastre, și despre nechibzuita
ei cheltuire pe toate nimicurile, și
despre sărăcia cea mai de pe ur-
mă la care am ajuns viețuind așa.
Dar mai vorbește și despre faptul
că atunci când cineva se trezește

și, venindu-și în sine, cugetă și
hotărăște să se întoarcă la Tatăl
Cel Mult-Milostiv, îndată ce se
întoarce este primit cu dragoste și
repus în starea dintâi. Și cine nu va
afla aici învățătură de folos? Dacă
petreci în casa părintească, nu te
arunca la libertate! Dacă ai fugit
și risipești moștenirea, oprește-te
cât mai degrabă. Dacă ai cheltuit
totul și ai sărăcit, hotărăște-te cât
mai degrabă să te întorci, și în-
toarce-te. Acolo te așteaptă toată
îngăduința, dragostea și îndestu-
larea de mai înainte. Ultimul pas
este cel mai trebuincios, însă nu
trebuie să te răsfeți prea mult în
nădejdea lui. Totul este spus pe
scurt și limpede. Vino-ți în fire,
scoală-te și grăbește către Tatăl.
Brațele Lui sunt deschise și gata
să te primească.⁷

⁵ Forma reflexivă a acestui verb e
concluzia versetului 17. Spre deosebire
de oaia rătăcită și de drahma pierdută,
care au fost aflate în urma unei căutări,
fiul risipitor s'a aflat pe sine printr'un
proces personal de conștiință.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită
după *Septuaginta*, redactată și adnotată
de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Ana-
nia

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri
din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an*.